

คู่มือเตรียมสอบ นักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวข้อสอบ
180 ข้อ

390 บาท

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556	1
พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556	1
แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556	15
เฉลยแนวข้อสอบ พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556	19
พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	22
พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546	22
แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546	37
เฉลยแนวข้อสอบ พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546	44
พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	50
พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546	50
แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546	58
เฉลยแนวข้อสอบ พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546	63
พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546	67
พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546	67
แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546	92
เฉลยแนวข้อสอบ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546	96
พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	100
พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	100
แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	116
เฉลยแนวข้อสอบ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	119
พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาศูนย์ครอบครัว พ.ศ. 2562	122
พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาศูนย์ครอบครัว พ.ศ. 2562	122
แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาศูนย์ครอบครัว พ.ศ. 2562	137
เฉลยแนวข้อสอบ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาศูนย์ครอบครัว พ.ศ. 2562	140
ความรู้เกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์และพิทักษ์สิทธิผู้รับบริการ	142
ความรู้เกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์และพิทักษ์สิทธิผู้รับบริการ	142
© เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	142
© เบี้ยคนพิการ	147
© สิทธิของผู้ป่วย	148

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพสังคมสงเคราะห์
พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖
เป็นปีที่ ๖๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า วิชาชีพที่ต้องใช้ความรู้และทักษะทางสังคมสงเคราะห์ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาของบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน หรือชุมชน เพื่อให้กระทำหน้าที่ทางสังคมและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

“วิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต” หมายความว่า วิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ต้องขึ้นทะเบียน และได้รับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

“ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพที่ต้องใช้ความรู้ และทักษะทางสังคมสงเคราะห์ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาของบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน หรือชุมชน เพื่อให้กระทำหน้าที่ทางสังคมและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

“ผู้ประกอบการวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตจากสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนที่ ๘ ก/หน้า ๑/๒๔ มกราคม ๒๕๕๖

แนวข้อสอบ

พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556

1. พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556 ให้ไว้ ณ เมื่อใด
 1. วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2556
 2. วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2556
 3. วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2556
 4. วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2556

2. ตราพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556 ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของใคร
 1. รัฐสภา
 2. วุฒิสภา
 3. สภาผู้แทนราษฎร
 4. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

3. พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556 มีผลบังคับใช้เมื่อใด
 1. วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 2. วันพ้นกำหนด 90 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 3. วันพ้นกำหนด 120 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 4. วันพ้นกำหนด 180 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

4. “วิชาชีพที่ต้องใช้ความรู้และทักษะทางสังคมสงเคราะห์ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาของบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน หรือชุมชน เพื่อให้กระทำหน้าที่ทางสังคมและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข” หมายความว่า
 1. วิชาชีพสังคมสงเคราะห์
 2. วิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต
 3. ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
 4. ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

5. “วิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ต้องขึ้นทะเบียน และได้รับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า
 1. วิชาชีพสังคมสงเคราะห์
 2. วิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต
 3. ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
 4. ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖
เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สวัสดิการสังคม” หมายความว่า ระบบการจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไข ปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งทางด้าน การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงานและการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และ บริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วม ในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

“การจัดสวัสดิการสังคม” หมายความว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคมตามมาตรฐานที่คณะกรรมการ กำหนด

“ผู้รับบริการสวัสดิการสังคม” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบากหรือที่ จำต้องได้รับความช่วยเหลือ เช่น เด็ก เยาวชน คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูก ละเมิดทางเพศ หรือกลุ่มบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๙๔ ก/หน้า ๖/๑ ตุลาคม ๒๕๔๖

แนวข้อสอบ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546

1. พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ให้ไว้เมื่อใด
 1. วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2546
 2. วันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2546
 3. วันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2546
 4. วันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2546

2. พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 มีผลบังคับใช้เมื่อใด
 1. วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 2. เมื่อพ้น 90 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 3. เมื่อพ้น 120 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 4. เมื่อพ้น 180 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3. “องค์กรสาธารณประโยชน์” ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 หมายความว่า
 1. องค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้
 2. องค์กรภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่สมาชิกในชุมชน หรือปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมของเครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน และได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้
 3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
 4. ไม่มีข้อใดถูก

4. “องค์กรสวัสดิการชุมชน” ตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. 2557 หมายความว่า
 1. องค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้
 2. องค์กรภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่สมาชิกในชุมชน หรือปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมของเครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน และได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้
 3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
 4. ไม่มีข้อใดถูก

เฉลยแนวข้อสอบ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	4	8	2	15	2	22	2	29	3
2	4	9	1	16	4	23	4	30	4
3	1	10	3	17	3	24	2	31	4
4	2	11	1	18	2	25	1	32	3
5	4	12	4	19	1	26	4	33	3
6	4	13	4	20	3	27	2		
7	3	14	2	21	4	28	4		

1. เฉลยข้อ 4. วันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2546

เหตุผล ให้ไว้ ณ วันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2546
2. เฉลยข้อ 4. เมื่อพ้น 180 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผล พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
3. เฉลยข้อ 1. องค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

เหตุผล “องค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า องค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้
4. เฉลยข้อ 2. องค์กรภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่สมาชิกในชุมชน หรือปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมของเครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน และได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

เหตุผล “องค์กรสวัสดิการชุมชน” หมายความว่า องค์กรภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่สมาชิกในชุมชน หรือปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมของเครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน และได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ผู้สูงอายุ

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้สูงอายุ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้สูงอายุ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนผู้สูงอายุ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ

“รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนผู้สูงอายุตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กผส.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง

(๓) ประธานสมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง

(๔) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๑๓๐ ก/หน้า ๑/๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๖

แนวข้อสอบ

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546

1. พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ให้ไว้ ณ เมื่อใด
 1. วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2546
 2. วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2546
 3. วันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2546
 4. วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2546

2. ตราพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของใคร
 1. รัฐสภา
 2. สภาผู้แทนราษฎร
 3. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 4. สภากองมนตรี

3. พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 มีผลบังคับใช้เมื่อใด
 1. วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 2. วันพ้นกำหนด 60 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 3. วันพ้นกำหนด 90 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 4. วันพ้นกำหนด 120 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

4. “ผู้สูงอายุ” ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 หมายความว่า
 1. บุคคลซึ่งมีอายุเกินห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย
 2. บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย
 3. บุคคลซึ่งมีอายุเกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย
 4. บุคคลซึ่งมีอายุเกินแปดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย

5. คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติมีชื่อย่อว่า
 1. กผส.
 2. กผช.
 3. กสช.
 4. คผส.

6. ใครเป็นประธานกรรมการคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ
 1. นายกรัฐมนตรี
 2. นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย
 3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 4. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองเด็ก

พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

“เด็กเร่ร่อน” หมายความว่า เด็กที่ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือมีแต่ไม่เลี้ยงดูหรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้ จนเป็นเหตุให้เด็กต้องเร่ร่อนไปในที่ต่าง ๆ หรือเด็กที่มีพฤติกรรมใช้ชีวิตเร่ร่อนจนน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของตน

“เด็กกำพร้า” หมายความว่า เด็กที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต เด็กที่ไม่ปรากฏบิดามารดาหรือไม่สามารถสืบหาบิดามารดาได้

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๙๕ ก/หน้า๑/๒ ตุลาคม ๒๕๔๖

แนวข้อสอบ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ให้ไว้ ณ เมื่อใด
 1. วันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2546
 2. วันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2546
 3. วันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2546
 4. วันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2546

2. ตราพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของใคร
 1. รัฐสภา
 2. สภาผู้แทนราษฎร
 3. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 4. สภากองมนตรี

3. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มีผลบังคับใช้เมื่อใด
 1. วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 2. วันพ้นกำหนด 90 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 3. วันพ้นกำหนด 120 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 4. วันพ้นกำหนด 180 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

4. “เด็ก” ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 หมายความว่า
 1. บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบเจ็ดปีบริบูรณ์ รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส
 2. บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส
 3. บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบเจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส
 4. บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

5. “เด็กที่ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือมีแต่ไม่เลี้ยงดูหรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้ จนเป็นเหตุให้เด็กต้องเร่ร่อนไปในที่ต่าง ๆ หรือเด็กที่มีพฤติกรรมใช้ชีวิตเร่ร่อนจนน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของตน” หมายถึงข้อใด
 1. เด็กเร่ร่อน
 2. เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด
 3. เด็กที่อยู่ในสถานพยายาล่าบาก
 4. เด็กพิการ

เฉลยแนวข้อสอบ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	3	6	2	11	3	16	4	21	1
2	1	7	2	12	1	17	4	22	1
3	4	8	3	13	1	18	2	23	3
4	4	9	4	14	2	19	1		
5	1	10	1	15	4	20	4		

1. เฉลยข้อ 3. วันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2546

เหตุผล ให้ไว้ ณ วันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2546
2. เฉลยข้อ 1. รัฐสภา

เหตุผล ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
3. เฉลยข้อ 4. วันพ้นกำหนด 180 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผล พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
4. เฉลยข้อ 4. บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

เหตุผล “เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส
5. เฉลยข้อ 1. เด็กเร่ร่อน

เหตุผล “เด็กเร่ร่อน” หมายความว่า เด็กที่ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือมีแต่ไม่เลี้ยงดูหรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้ จนเป็นเหตุให้เด็กต้องเร่ร่อนไปในที่ต่าง ๆ หรือเด็กที่มีพฤติกรรมใช้ชีวิตเร่ร่อนจนน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของตน
6. เฉลยข้อ 2. เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด

เหตุผล “เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด” หมายความว่า เด็กที่ประพฤตินิสัยไม่สมควร เด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

“การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ” หมายความว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการให้มีสภาพที่ดีขึ้น หรือดำรงสมรรถภาพหรือความสามารถที่มีอยู่เดิมไว้ โดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์ การศาสนา การศึกษา สังคม อาชีพ หรือกระบวนการอื่นใด เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมอย่างเต็มศักยภาพ

“การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต” หมายความว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการ การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ การสนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๖๑ ก/หน้า ๘/๒๗ กันยายน ๒๕๕๐

แนวข้อสอบ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

1. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ให้ไว้ ณ เมื่อใด
 1. วันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2550
 2. วันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2550
 3. วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2550
 4. วันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2550

2. ตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของใคร
 1. รัฐสภา
 2. วุฒิสภา
 3. สภาผู้แทนราษฎร
 4. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

3. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มีผลบังคับใช้เมื่อใด
 1. วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 2. วันพ้นกำหนด 90 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 3. วันพ้นกำหนด 120 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 4. วันพ้นกำหนด 180 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

4. “บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรมสติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป” หมายถึงข้อใด
 1. คนพิการ
 2. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
 3. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
 4. ถูกทุกข้อ

5. “การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ การสนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์และเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้” หมายถึงข้อใด
 1. คนพิการ
 2. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
 3. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
 4. ถูกทุกข้อ

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาครอบครัว และการคุ้มครองสวัสดิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและพัฒนาสถาบันครอบครัว ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

^๑ มาตรา ๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๒

แนวข้อสอบ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562

1. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562 ให้ไว้ ณ เมื่อใด
 1. วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2562
 2. วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2562
 3. วันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2562
 4. วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

2. ใครไม่ได้เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562
 1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
 4. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

3. ใครเป็นประธานกรรมการ “คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว”
 1. นายกรัฐมนตรี
 2. นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย
 3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 4. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

4. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ “คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว” มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละกี่ปี
 1. 2 ปี
 2. 3 ปี
 3. 4 ปี
 4. 5 ปี

5. ในการส่งเสริมและพัฒนาครอบครัว ให้หน่วยงานใดประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือภาคเอกชน เพื่อทำการให้สิทธิประโยชน์หรือสิทธิพิเศษแก่บุคคลในครอบครัวและประกาศการให้สิทธิประโยชน์หรือสิทธิพิเศษดังกล่าวให้ทราบโดยทั่วกัน
 1. สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 2. กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
 3. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
 4. กรมกิจการเด็กและเยาวชน

ความรู้เกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์และพิทักษ์สิทธิผู้รับบริการ

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และรัฐบาลให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยให้ได้รับสวัสดิการที่จำเป็น จึงได้มีมาตรการให้เงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยที่อยู่ในโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ เพื่อให้มีรายได้ในการดำรงชีพเพิ่มขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยกำหนดให้กองทุนผู้สูงอายุนำเงินกองทุนมาจ่ายเป็นเงินช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุกลุ่มดังกล่าว และให้มีการเพิ่มแหล่งที่มาของเงินกองทุนสำหรับนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์นี้ ประกอบด้วย เงินบำรุงกองทุนผู้สูงอายุจากภาษีสรรพสามิตในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าสุราและยาสูบ และโครงการบริจาคเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเข้ากองทุนผู้สูงอายุ

คำนิยาม “ผู้สูงอายุ”

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ให้นิยามคำว่า “ผู้สูงอายุ” หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย

จากคำนิยามดังกล่าว จะเห็นได้ว่าบุคคลที่จะเป็นผู้สูงอายุได้ตามกฎหมายของประเทศไทยและจะได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้จะต้องเป็นบุคคลที่มีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและจะต้องเป็นสัญชาติไทยเท่านั้น นั่นหมายถึง ผู้ที่เดินทางเข้ามาทำงานหรืออพยพพลัดถิ่นเข้ามาในประเทศไทย ไม่สามารถมีสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการและการช่วยเหลือใดจากรัฐทั้งปวง แม้ว่าจะเป็นผู้ที่เสียภาษีอากรให้แก่รัฐก็ตาม (มนัญญา ภูแก้ว, 2559, หน้า 1)

“ผู้สูงอายุ” เป็นวัยบั้นปลายของชีวิต ปัญหาของผู้สูงอายุในทุกด้านโดยเฉพาะด้านสังคมและสาธารณสุขจึงแตกต่างจากคนในวัยอื่น ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในประเทศไทยและทั่วโลก ซึ่งรัฐบาลไทยและทั่วโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้จึงมีความพยายามและมีการรณรงค์อย่างต่อเนื่องให้ทุกคนตระหนัก เข้าใจ และพร้อมดูแลผู้สูงอายุให้ทัดเทียมเช่นเดียวกับการดูแลประชากรในกลุ่มอายุอื่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกับวัยผู้สูงอายุ

ในปัจจุบันผู้สูงอายุที่อยู่ในกลุ่มแรงงานซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มแรงงานนอกระบบ ได้รับค่าเลี้ยงชีพจากรัฐบาลเดือนละ 600 บาท ถึง 1,000 บาท ซึ่งเป็นอานิสงส์โดยตรงจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่ได้กำหนดไว้ว่าบุคคลซึ่งอายุเกิน 60 ปี และมีรายได้น้อยเพียงพอกับการยังชีพ มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายกำหนด

ซึ่งต่อมาเมื่อได้มีการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ขึ้นรัฐธรรมนูญฯ ฉบับดังกล่าวนี้ก็ยังคงได้สืบทอดเจตนารมณ์การช่วยเหลือผู้สูงอายุไว้แม้จะเกิดรัฐประหารในปี 2549 ทำให้รัฐธรรมนูญ 2540 ถูกยกเลิกไปก็ตาม โดยต่อมาได้มีการเพิ่มเบี้ยเลี้ยงชีพผู้สูงอายุซึ่งได้รับสูงสุดเดือนละ 1,000 บาท และ

แนวข้อสอบ

ความรู้เกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์และพิทักษ์สิทธิผู้รับบริการ

1. “ผู้สูงอายุ” ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 หมายความว่า
 1. บุคคลซึ่งมีอายุเกินห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย
 2. บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย
 3. บุคคลซึ่งมีอายุเกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย
 4. บุคคลซึ่งมีอายุเกินแปดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย

2. ใครมีสิทธิ์ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

1. นาย ก. อาชีพเกษตรกร มีอายุ 59 ปี	2. นาง ข. อาชีพข้าราชการบำนาญ มีอายุ 63 ปี
3. นางสาว ค. เป็นผู้พิการ มีอายุ 60 ปี	4. นาย ง. อาชีพค้าขาย มีอายุ 59 ปี

3. ผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้ที่ไหน
ข้อใดกล่าวผิด
 1. สำนักงานเขตที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน
 2. สำนักงานเทศบาลที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน
 3. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน
 4. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

4. อายุ 60-69 ปี ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเท่าใด

1. 500 บาท/เดือน	2. 600 บาท/เดือน	3. 700 บาท/เดือน	4. 800 บาท/เดือน
------------------	------------------	------------------	------------------

5. อายุ 70-79 ปี ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเท่าใด

1. 500 บาท/เดือน	2. 600 บาท/เดือน	3. 700 บาท/เดือน	4. 800 บาท/เดือน
------------------	------------------	------------------	------------------

6. อายุ 80-89 ปี ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเท่าใด

1. 600 บาท/เดือน	2. 700 บาท/เดือน	3. 800 บาท/เดือน	4. 1,000 บาท/เดือน
------------------	------------------	------------------	--------------------

7. อายุ 90 ปีขึ้นไป ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเท่าใด

1. 600 บาท/เดือน	2. 700 บาท/เดือน	3. 800 บาท/เดือน	4. 1,000 บาท/เดือน
------------------	------------------	------------------	--------------------

ความรู้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาสังคม ชุมชน และการสังคมสงเคราะห์

การพัฒนาสังคม ชุมชน

การพัฒนาสังคมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ได้รับความสนใจจากสหประชาชาติตั้งในช่วงการพัฒนาในทศวรรษที่ 2 (ค.ศ. 1971 – 1980) เป็นต้นมา ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยได้เริ่มให้ความสนใจต่อการพัฒนาสังคมนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 -2514) เป็นต้นมา ทั้งนี้การศึกษาแนวคิดการพัฒนาสังคม ผู้ศึกษาควรมีการทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมายการพัฒนาสังคม ความสำคัญของการพัฒนาสังคม เป้าหมายและ แนวทางการพัฒนาสังคม ระบบการพัฒนาสังคม ตลอดจนแนวคิดทฤษฎีการพัฒนาสังคมอย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถเข้าใจและนำไปวิเคราะห์กับปรากฏการณ์ทางสังคมได้อย่างถูกต้อง

ความหมายของการพัฒนาสังคม

การศึกษาความหมายของการพัฒนาสังคม มีนักวิชาการหลายได้มีการให้ความหมายไว้ในแง่มุมที่แตกต่างกัน ดังนี้

พิทยา สายหู (2544 : 253) กล่าวว่า การพัฒนาสังคม หมายถึง การทำให้การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมเดียวกัน เกิดประโยชน์ส่วนบุคคลและส่วนรวมอย่างเสมอภาคและยุติธรรมมากที่สุด ให้เป็นความสุขความพอใจที่จะได้อยู่ร่วมสัมพันธ์กัน เป็นสังคมที่ผูกพันมั่นคงถาวรตลอดไป

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2546 : 4) อธิบายว่า การพัฒนาสังคม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคมตามแผนของสังคมหนึ่งใด นั่นคือ การพัฒนา ต้องมีการเปลี่ยนแปลง และเป็นการเปลี่ยนแปลงตามที่ต้องการเปลี่ยนแปลงกำหนด สิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงคือ โครงสร้างสังคม ซึ่งประกอบด้วยคน ระเบียบสังคม และวัตถุสิ่งของ

สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2549 : 25) อธิบายความหมายของการพัฒนาสังคมว่า การพัฒนาสังคม เป็นกระบวนการทำงานที่หลากหลายทางสังคม โดยมีเป้าหมายให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุข ร่วมมือช่วยเหลือร่วมกันอย่างต่อเนื่อง จนนำสู่ความมั่นคงของมนุษย์ในทุกมิติที่บ่งชี้ของการพัฒนาสังคมที่ผ่านมา หากทบทวนย้อนอดีตตั้งแต่การประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 จนถึงฉบับที่ 10 พบว่า แต่ละแผนมีความพยายาม

แนวข้อสอบ

ความรู้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาสังคม ชุมชน และการสังคมสงเคราะห์

1. การพัฒนาสังคม คือความศรัทธาในเรื่องความยุติธรรมของสังคมและมุ่งจัดเรื่องใด
 1. ปัญหาความยากจน
 2. ปัญหาเศรษฐกิจ
 3. ความขัดแย้งของและความเหลื่อมล้ำ
 4. ความด้อยโอกาสทางการศึกษา
2. การพัฒนาสังคม เป็นการพัฒนาซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานใด
 1. พื้นฐานของการเป็นนักพัฒนา
 2. พื้นฐานของความต้องการชุมชน
 3. พื้นฐานของความพอเพียง
 4. พื้นฐานของผลประโยชน์
3. การมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถแสดงออกได้ด้วยวิธีใด
 1. การคิดวิธีที่จะพัฒนาชุมชน
 2. การวางแผนพัฒนาชุมชน
 3. การดำเนินงานพัฒนาชุมชน
 4. ถูกทุกข้อ
4. การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม (culture change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในด้านวัฒนธรรม ซึ่งได้แก่
 1. ความคิด (idea)
 2. การกระทำ (behavior)
 3. วัตถุ (material)
 4. ถูกทุกข้อ
5. แนวคิดสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืนคือ
 1. การไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม
 2. การไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากเกินไป
 3. มีร่างโครงการพัฒนาที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม หรือใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอย่างไม่สร้างสรรค์
 4. ถูกทุกข้อ
6. ข้อใด มิใช่ พื้นฐานของการพัฒนา
 1. การสนับสนุนช่วยเหลือจากภาครัฐ
 2. วัฒนธรรมนิยมประเพณี
 3. ทรัพยากรธรรมชาติ
 4. ทรัพยากรในชุมชน